

[Justitsministeren.]

Som der nærmere er redegjort for i de bemærkninger, der ledsager forslaget, er forholdet det, at de fleste af de handlinger, som ifølge konventionen skal belægges med straf, allerede er strafbare efter bestemmelser i borgerlig straffelov, navnlig dennes kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legerne. Da dette imidlertid ikke gælder fuldt ud, er en lovgivning nødvendig til opfyldelse af de folkeretlige forpligtelser, Danmark har påtaget sig ved den nævnte konvention.

Det har i justitsministeriet været under overvejelse, om den nødvendige lovgivning burde gennemføres som ændringer i og tilføjelser til borgerlig straffelov eller som en særlig lov. Af de grunde, der anføres i lovforslagets bemærkninger, hvortil jeg tillader mig at henvise, har man anset den sidstnævnte løsning for mest hensigtsmæssig. Rigsadvokaten og straffelovskommissionen, der har haft forslaget forelagt til udtalelse, har tiltrådt det princip, der er anvendt ved lovens udformning.

Straffelovskommissionen har overfor justitsministeriet givet udtryk for den opfattelse, at det i forbindelse med vedtagelsen af en lov som den omhandlede ville være naturligt og konsekvent at ændre lov nr. 227 af 7. juni 1952 om dødsstraf for visse handlinger begået under krig eller fjendtlig besættelse, således at der i medfør af den blev hjemmel for dødsstraf også for de i loven om folkedrab omhandlede forbrydelser. Justitsministeriet har dog som nævnt i forslagets bemærkninger ikke anset det for påkrævet at optage nogen særlig bestemmelse om dødsstraf for folkedrabshandlinger. Ministeriet har herved lagt vægt på, at folkedrabshandlinger for størstedelens vedkommende vil være omfattet af borgerlig straffelovs § 237 om drab og hermed, såfremt de begås under krig eller besættelse til fremme af fjendtlig interesse, også af den nævnte lov af 1952.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingetsbeslutning om Danmarks ratifikation

af en international overenskomst vedrørende skibsstationer i Nordatlanten, undertegnet i Paris den 25. februar 1954.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2746).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingetsbeslutning vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Der vil nu blive givet ministeren for offentlige arbejder meddelelse om denne vedtagelse.

Den følgende sag var:

Anden (sidste) behandling af forslag til beslutning af folketinget om godkendelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s regnskab for regnskabsåret 1953—54.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2575).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til beslutning af folketinget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Første næstformand (Arnth Jensen): Der vil nu blive givet finansministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Derpå foretoges:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om toldafgifterne m. m.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2543; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 223).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]): Udvalget har, som det fremgår af betænkningen, holdt et par møder, hvorunder de spørgsmål, der blev rejst ved første behandling, blev klaret. Herefter indstiller hele udvalget lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om tobaksafgifter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2546; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 219).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Poul Hansen [Kalundborg]): Også dette lovforslag indstiller udvalget til vedtagelse uforandret. Efter at betænkningen er afgivet, er der imidlertid fra en lille erhvervsgruppe rejst spørgsmål om visse ting i forslaget, og derfor vil det være rimeligt at sende det til udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling for at høre, hvad det er, man har at anføre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—36 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Arnth Jensen): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om fortsat ydelse af den i § 3 i lov nr. 493 af 20. december 1950 om Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde omhandlede statsgaranti.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1279; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2550).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: Min gruppe kan anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Som fremhævet i forslag nr. 24, bilag 1 — „Nordiskt luftfartssamarbete inom SAS“ — ved Nordisk Råds sidste møde var den beslutning, man traf i 1950 om den nuværende organisering af luftfartssamarbejdet mellem de tre nordiske lande, en overordentlig heldig beslutning. Den fem års garantiperiode, der udløber nu til efteråret, har jo haft et særdeles tilfredsstillende forløb, omend der måske de første år ikke helt var den mulighed for forrentning og afskrivning, som normalt må være tilstede. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at det nordiske samarbejde, hvoraf der her foreligger det første store praktiske resultat, er forløbet så godt på dette område trods de vanskeligheder, konkurrencen har forvoldt — og de har jo været tiltagende i den tid, der er gået.

Når det er lykkedes at få så godt et resultat af samarbejdet, skyldes det ikke mindst, at ledelsen og personalet i SAS har gjort en så strålende indsats for, at selskabet kunne hævde sig overfor andre selskaber. Vi ved, hvilken anerkendelse det vakte verden over, da SAS den 15. november 1954 startede sin nordpolsrute, og vi kan kun udtrykke vor tilfredshed med den dristighed og dygtighed, hvormed selskabet ledes. Jeg gentager, hvad der blev sagt i førnævnte bilag: det var en heldig beslutning.

Jeg har lagt mærke til, at nogle enkelte norske blade har givet udtryk for, at det måske ikke var helt rigtigt, at man i sin tid